

som Fattigundersiøttelse; thi under Fattigvæsenet vilde de Trængende kun meget nødvendig. Naar disse frivillige Gaver, som berørt, udgjorde et særligt Fond, saa vilde Communalbestyrelserne ved extraordinaire Leiligheder, som jo neppe vilde udeblive, derved kunne hjælpe de virkelige og værdige Fattige, ikke Saadanne, som paa Grund af Dovenstab nedsynke i Armød; thi for dem er det godt at Evangsloven staaer ved Siden, men de Ulykkelige, til hvis Undersiøttelse man nu ingen Midler har uden det at udskrive hos deres godgjørende Medborgere. Jeg har ikke et saadant Kjendskab til Forholdene paa Færøerne, at jeg har troet at burde stille Ændringsforslag, men da jeg veed, at denne Sag interesserer Mange, der have med Communalvæsenet at gjøre, navnlig paa Landet, har jeg troet, at det ikke var upassende at yttre det nu Fremfort. Muligen kunde det afgive en Impuls for Regjeringen til at søge disse Forhold ordnede paa anden Maade, enten det nu sterte, naar der udkom en Lov om en ny Kirkeforfatning, eller ved en speciel Lov.

Jørgensen: Det forekommer mig, at det egentlig er et Princip, som her er bragt paa Bane, og at det just ikke er paa sit Steed at gaae nærmere ind derpaa, da vi kun have denne locale Lov for. Hvad de frivillige Gaver angaaer, som ere blevne omtalte, saa ere de ikke meget betydelige og de blive omtrent det ene Aar som det andet, sag at man nogenledes forud kan calculere, hvad de vilde blive. Jeg troer derfor virkelig ikke, at der kan være Forslag til i denne Henseende at stille noget Ændringsforslag. Med Hensyn til de Principer, som den ærede Landsthingsmand, der nys har ytret sig om Sagen, har berørt, saa kan jeg vel indsee, at Meget kan tale for samme; men som sagt, jeg kan dog ikke troe, at det for nærværende Tid vil være rigtigt at gaae ind paa Discussion derom.

Thalbitzer: Ja jeg har allerede tilladt mig at yttre, at jeg ikke selv agtede at stille noget Ændringsforslag; men det forekommer mig, at, naar en ny Lov forelægges, som hyl-der Principer, der efter Ens Overbeviisning ere urigtige, da bør man gjøre opmærksom derpaa.

Krabbe: Under Sagens 1ste Behandling tillod jeg mig at yttre den Formening, at det forekom mig mindre hensigtsmæssigt, at der indeholdes den Bestemmelse i § 13, at de Bidragydende ere berettigede til at henvende sig til Indenrigsministeriet, naar de ikke ere tilfredse med Lagthingets Afgjørelse af deres Klager over Ansættelse til Fattigskat. Lagthinget maa dog bedst kjende de Vedkommendes Formuesforfatning, og Indenrigsministeriet vil i de allerfleste Tilfælde komme til at holde sig til Lagthingets Bemærkninger, ligesom ogsaa Ministeriet derved vil udsættes for at maatte afgjøre en Mængde ofte vistnok meget ubetydelige Sager. Dette strider efter min Formening ogsaa mod Communalordningen for Danmark. Den indeholder nemlig den Bestemmelse, at Amtsraadene afgjøre Klager over Ansættelse til Fattig og Skolebidrag, og da nu Lagthinget jo har gaaet den samme Myndighed som Amtsraadet, forekommer det mig at være en Anomalie, at Lagthinget ikke ogsaa skulde kunne afgjøre disse ubetydelige Formuesager. Jeg troer ogsaa, at det meget let vil kunne rettes blot ved en Tilføining i sidste Punktum, naar der nemlig kom til at staae: „Dog skal det, med mindre Besværingen angaaer den enkelte Yders Ansættelse til Formuebidrag, staae Vedkommende, som finde sig misfornøiede med Lagthingets Beslutning, frit at henvende sig til Indenrigsministeriet, som da endelig afgjør Sagen.“ Jeg har imidlertid ikke villet stille noget Ændringsforslag, forinden jeg har hørt den høitagtede Indenrigsminister udtale sig herom.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun tillade mig at henvise til, at denne Bestemmelse har været Lagthinget forelagt, uden at dette har fundet Noget derimod at erindre. Det turde ogsaa være, at de paagjældende Forhold paa Færøerne ere forskjelliglige fra Forholdene herne, og at ogsaa dette kunde være en Grund til ikke at indrømme Lagthinget den samme endelige Afgjørelse af flige Sager, som herne er indrømmet Amtsraadene. Jeg skal tillade mig i saa Henseende at bemærke, at medens Færøernes Befolkning kun udgjør omtrent 8000 Mennesker, udgjør et Amtsraadsdistrict i Almindelighed fra 50 til over 70,000